

דינה אנגל – כיתה י"ב

דבר העורך

קוראים יקרים,

זו זכות גדולה בשבילי להגיש לכם את מהדורת האביב של **מעט לעט**. זאת תהיה המהדורה האחרונה שלי ושל כל חברי לכיתה שכותבים לעיתון, אז אני רוצה לדבר קצת על החוויה שלי, ושל כולנו, כעורכים **במעט לעט**.

אני הצטרפתי לידיעון העברי בתחילת התיכון. וכמו כל הילדים האחרים שהצטרפו, לא ידעתי למה לצפות. שמעתי מהמבוגרים שכדאי לי להיות חלק מעיתון בית הספר, כי בעוד ארבע שנים, כשנרשם לאוניברסיטאות, זה יועיל לי. והאמת,

העורכים

מיכאל כהנא	י"ב	עורך ראשי
נעמה מלומט	י"ב	מזכירת מערכת ראשית
בנימין ברנשטיין	י"ב	עורך עיצוב ראשי
דינה אנגל	י"ב	ציירת מעטרת ועורכת
יונתן פלד	י"ב	עורך חדשות העולם
כליאל ג. קרינין	י"ב	עורכת טור העצות
שרה וולפסון	י"ב	עורכת טור העצות
מיה קאסוטו	י"ב	צלמת
הדר ראם	י"א	כתבת
דניאל הורוביץ	י"א	כתב
אריאל ק. פרום	י'	עורך מדור יצירתית
בנימין יפה	י'	עורך מדור ספורט
מעין מלומט	י'	עורכת דף מרכזי
אופק פרס	י'	מעצב וכתב
יוסף רודולר	י'	עורך וכתב
תמר כהנא	ט'	עורכת מדור ישראל
דבורה ספיבק	ט'	כתבת
תמר וולברג	ט'	כתבת
אמילי ריינהולד	ט'	כתבת
אלישבע מלומט	ח'	כתבת
טליה ק. פרום	ח'	כתבת
רובי בנימין	ז'	צלמת
דן כהנא	י"א	עורך דף מרכזי
אור עייאש	י"א	עורך חדשות העולם
אבי סולומון	י"א	מעצב ועורך ח. העולם
שמואל המרמש	י"א	עורך מדור ישראל
רוני כהן		מורה יועצת
רחל לרנר		מורה יועצת

זו הסיבה שנרשמתי לעבודה במערכת. אני מאמין שזו הסיבה העיקרית שרוב תלמידי בית הספר משתתפים בחוגים. אבל כשהגעתי **למעט לעט**, מצאתי שהיה באמת כדאי להצטרף; לא מפני שזה עזר לי בקבלה לאוניברסיטאות, אלא מכיוון שזו התנסות בחוויה בלתי רגילה.

העבודה **במעט לעט** חשפה אותי להכיר תלמידים אחרים, בכל מיני גילים, ועזרה לי לגוון את הקשרים שלי כתלמיד. וכעורך בעיתון, **מעט לעט** לימד אותי אחריות. אבל מעל כל זה, **מעט לעט** שיפר את העברית שלי במידה עצומה. זה נתן לי את ההזדמנות לכתוב מאמרים רציניים על כל נושא שעניין אותי, וסיפק לי קהילה אוהדת ותומכת לתקן את העבודה שלי. אני חושב שזה מאפיין שמשותף לכל עיתוני בית הספר, וזו עדות לייחוד של בית הספר שלנו. כשגדלתי ובגרתי, **מעט לעט** נתן לי הזדמנות להיות מנהיג ומדריך לכותבים אחרים. זה לא תפקיד בלעדי לעורך הראשי של העיתון, זה משהו שכל החברים הבוגרים של **מעט לעט** חווים. אני חושב שניסיון המנהיגות שלנו באמת יהיה הדבר שיועיל לנו מאוד בעתיד; זה לא סתם משהו שנראה טוב על טופס קבלה ללימודים גבוהים, זה שיעור לחיים. ובזה אני אסיים לספר לכם על החוויות שלי: הגעתי **למעט לעט** כדי לחזק את הרזומה שלי, אבל כתלמיד י"ב, שעוד מעט עוזב לאוניברסיטה, אני יכול להגיד בכל ליבי שאני עוזב את **מעט לעט** עם כישורים שהכינו אותי לחיים.

כמו תמיד, המהדורה הזאת מציגה מאמרים נפלאים בכל מיני נושאים שכתבו העורכים הוותיקים וגם הצעירים שימשיכו את מסורת אחרי שאנחנו נעזוב. אני מודה לסגל שלנו על העבודה המסורה, ואני מאחל לכם קריאה מהנה.

כל טוב,

מיכאל כהנא

חדשות ברק

לקראת סיום כיתה ח'

טליה קולטון פרום – כיתה ח'

אחת השאלות הגדולות בכיתה ח' היא: לאיזה בית ספר אני רוצה להשתייך בשנה הבאה? זאת שאלה שתלמידים חושבים עליה הרבה השנה. ראינתי ארבעה תלמידים בשכבה שלי, והיה מעניין ללמוד מה שלמדתי. שני תלמידים רצו להשאר בברק ושניים רצו לעזוב.

תלמיד אחד רוצה להשאר כי הוא אוהב את הקהילה. הוא אוהב שכולם מכירים את כולם. "אני באתי מבית ספר שבכיתה המסיימת היו שמונה ילדים, אז אני מסתדר עם הכיתות הקטנות." התלמיד הזה הוא גם תלמיד שאוהב את הכיתות היותר קשות ומאתגרות. "אילו אני הייתי הולך לבית ספר אחר, לא הייתי יכול להמשיך את הלימודים שלי באותה רמה." תלמידה אחרת אמרה שגם היא אוהבת את הקהילה אבל היא דיברה איתי על חשיבות הקשר עם המורים. "אם יש לך בעיה, המורים תמיד פנויים כדי לעזור לתלמידים. אני אוהבת את הקשר החזק בין התלמידים למורים בברק."

אבל גם יש תלמידים שלא רוצים להישאר בברק. ההחלטה שלהם לא באמת מבוססת על הלימודים בברק, אלא על השכבה עצמה. שתי תלמידות שאיתן דיברתי אומרות שהן לא אוהבות שהכיתות קטנות. שתיהן מסכימות שהן רוצות בית ספר שיש בו יותר מגוון של ילדים בכיתה. כדי לעזור לנו לבחור, ברק נתן לתמידי כיתה ח' לבלות יום עם תלמידי כיתה ט' בתיכון. כל תלמידי השיכבה ביקרו בכיתות בתיכון ליום אחד. אני חושבת שכולם אהבו לראות מה יכול להיות בשנה הבאה וכמה שונה חטיבת הביניים מהתיכון.

לדעתי, במשך כל החודשים שעברו, השכבה שלנו הפכה למשפחה קטנה, וזה מעציב אותי לחשוב על פרידה מכמה מבני המשפחה. יש עדיין הרבה דברים של כיף לעשות ביחד: הטיול לישראל, תוכניות לימודים ומסיבות, ואני מקווה שכל זה עוד יחזק את הקשר בין כל החברים.

הביטול של היציאה לטבע בסתיו

רותם בנימין – כיתה ו'

בארבעה בנובמבר כיתה ו' כמעט ונסעה לקונטיקוט לטיול טבע, אבל לצערנו היה שינוי בתוכנית: ביטלו את הנסיעה לטבע כי המנהלת של טבע יצאה לפנסיה והמנהלים החדשים לא ידעו איך לסדר את הטיול שזה יהיה טוב וכיף. למרות זה שאנחנו עצובים שלא הלכנו לטבע בסתיו, אנחנו יודעים שהשנה הזאת תהיה מלאה בכיף! באביב, כשכיתה ח' תהיה בישראל אנחנו נלך לטבע. טבע יהיה כיף כי: נלמד על הסביבה נבלה זמן יחד עם כל החברים שלנו ונכיר ילדים אחרים מבתי ספר שונים

שאלתי שתי ילדות בכיתה ו' אחת בשם דבורה סולומן ואחת בשם שרית לווינגסטון כמה שאלות: **שאלה אחת:** מה דעתך על הביטול של הנסיעה לטבע? התשובה של דבורה: "אני עצובה על הביטול אבל אני שמחה שבית הספר שלנו דואג לבטיחות שלנו ועל כמה כיף יהיה לנו." דבורה גם אמרה שאם בית ספר ברק לא חושב שהטיול יהיה כיף היא לא היתה רוצה ללכת. התשובה של שרית: "אני חושבת שהביטול של הנסיעה לטבע היה דבר עצוב מאד כי חשבתי שזה יהיה מאד כיף אבל זה בסדר כי אנחנו נעשה את הטיול הזה בזמן האביב (באפריל)." **שאלה שתיים:** האם היתה לכן התחלת שנה מלאה בכיף ולימודים? שתי הבנות אמרו שאפילו שכיתה ו' בברק היא שונה מאד מבית הספר הקודם שלהן, השנה הזאת מלאה כיף ומרגשת מאד. דבורה ושרית גם אומרות שהן הכירו הרבה חברים חדשים.

גם שאלתי מורה שכמעט ונסעה לטבע בשם גברת ליטווק כמה שאלות. **שאלה אחת:** איך את מרגישה בקשר לביטול הנסיעה בסתיו? התשובה של גברת ליטווק: "אני הייתי מאוכזבת בגלל הביטול אבל אני יודעת שדברים קורים." **שאלה שתיים:** איך את חושבת שהילדים מרגישים בגלל הביטול? התשובה של גברת ליטווק: "אני חושבת שגם הם היו עצובים בהתחלה, אבל אני מאמינה שעכשיו הם התגברו על זה." **שאלה שלוש:** האם היתה לך התחלה טובה בשנה הזאת? התשובה של גברת ליטווק: "כן! התחלת השנה הזאת היתה נהדרת!"

אני חושבת שאפילו שביטלו את טבע בסתיו, תהיה לנו שנה מלאה בכיף, ושטבע באפריל יהיה הרבה יותר כיף ממה שטבע בנובמבר יכול היה להיות!!אנחנו מחכים לאביב!

שלג בישראל

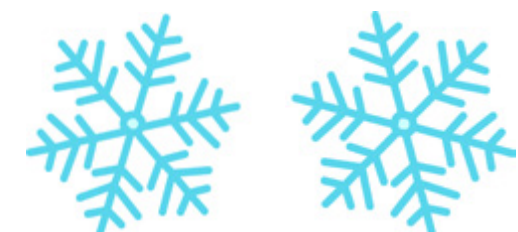
שמואל המרמש – כיתה י"א

בשלשה עשר בדצמבר, לפני שבת, בערך חצי מטר של שלג ירד בירושלים. במישור החוף ובעזה היו הרבה שיטפונות. רוב החדשות באו מירושלים מכיוון שרוב השלג היה שם. בגלל הסערה, לא היה חשמל בשלושים אלף בתים בישראל, ותשעת אלפים מהם היו בירושלים. בירושלים, האנשים היו מזועזעים משום שהם לא ידעו מה סערה גדולה יכולה לעשות. בלי חשמל לא היה חימום בבתים, ולהרבה אנשים לא היה מספיק אוכל בבית. אנשים לא היו יכולים ללכת לעבודה לכמה ימים, ובתי הספר היו סגורים עד יום חמישי. אפילו בשבת, אנשים לא יכלו ללכת לבית כנסת.

יש לי חבר שגר במודיעין, בערך שלושים דקות מחוץ לירושלים. הוא סיפר לי שהרבה אנשים נסעו לירושלים כדי לשחק בשלג. החבר שלי לקח את משפחתו לירושלים ביום ראשון. הם עשו איש שלג, זרקו כדורי שלג, ושתו קקאו חם. זה נשמע כמו יום שלג בארצות הברית, אבל בירושלים, זאת היתה הפעם הראשונה בשבעים שנים ששלג כזה ירד.

בגלל השלג בירושלים, העיר היתה משותקת. הרבה שירותים עירוניים היו סגורים. הכבישים לירושלים היו סגורים לכמה ימים, כי אין בארץ ציוד לפינוי שלג. היה קשה לכולם לנסוע במכונית או באוטובוס. קראתי סיפור על משפחה ברחביה שהאמא ילדה תינוק ביום ששי. הם הלכו ברגל מהבית שלהם לבית של הסבא וסבתא. ההליכה נמשכת בדרך כלל עשרים דקות בלי השלג. אחרי כמה זמן, הם החליטו שהם צריכים עזרה ממגן דוד אדום. האמבולנס בא ולקח להם עוד ארבעים דקות להגיע לבית של סבא וסבתא. כלילה ההוא היא ילדה תינוק קטן. זה הכל מירושלים.

תלמידי ברק בכנס אייפק

נעמה מלומט – כיתה י"ב
היחסים בין ארצות הברית למדינת ישראל הם היחסים הכי חשובים למדינת ישראל בכל מערכת היחסים הבינלאומיים שלה. חשוב לזכור שארצות הברית נותנת הרבה סיוע למדינת ישראל בתחום הצבאי, בתחום המדיני, ובתחום הכלכלי. אירגון AIPAC ממלא תפקיד מאוד חשוב בקיום והידוק היחסים האלה.

אחת מהמטרות העיקריות של אייפק היא להדגיש את האינטרסים המשותפים של ישראל וארה"ב בקונגרס האמריקאי, לכן מפני שהם דואגים לעתיד של מדינת ישראל, נציגי אייפק יושבים עם חברי הקונגרס האמריקאי בפגישות ומביאים את עמדת ישראל בפניהם.

כל שנה אייפק מביא הרבה סטודנטים מכל רחבי ארצות הברית לכנס בווישינגטון כדי ללמוד על הנושאים החשובים למזרח התיכון ובמיוחד כדי ללמוד איך להיפגש עם חברי קונגרס ולהציג בפניהם את האינטרסים הישראליים. הכנס הזה מיועד לסטודנטים בתיכון בלבד. מגמת קבוצת התמיכה של שוסטרמן היא ליצור דור חדש של מנהיגים לציבור היהודי באמריקה שיפעל בעד מדינת ישראל.

השנה, ארבעה תלמידים מכיתה י"ב שהם גם מנהיגי חוג ישראל, נסעו לווישינגטון להשתתף בכנס הזה. הכנס נמשך שלושה ימים. במשך שלושת ימים שהינו בבית מלון והשתתפנו מבוקר עד ערב בסדנאות שבהן למדנו על המצב בארץ ועל איך להציג את האינטרסים של ישראל בפני חברי הקונגרס. ביום האחרון הלכנו עם הנציגים שלנו לפגישות עם חברי הקונגרס. למדנו הרבה על המטרות של אייפק ועל הדרך שבה צעירים יכולים להשפיע על המדיניות של ארה"ב בנוגע לישראל.

נשרים מרגלים ?

אמילי ריינהולד – כיתה ט'

באוקטובר, חיזבאללה האשימה את צה"ל בריגול בעזרת נשרים עם משדרי ה-GPS. ציידים מצאו נשר אחד בעשקאוט, עיר קטנה בלבנון. הם ראו טבעת זיהוי על הרגל של הנשר והראו את הנשר לרשויות בעיר. בעיתון אחד של לבנון כתוב שבטבעת היה כתוב "ישראל" ו"אוניברסיטת תל-אביב". ברשת אל-מנאר בטלוויזיה, יש לה קשר לחיזבאללה, אמרו שהנשר היה אחד מהציפורים שצה"ל שלח כדי לרגל על צבא לבנון. הרשויות בסעודיה, טורקיה, מצרים, וסודאן כבר לכדו ציפורים שונות עם תגים על רגליהן, כי הם חשבו שצה"ל משתמש בציפורים לריגול.

חברי הצוות באוניברסיטת תל-אביב אמרו שהנשר היה חלק מפרוייקט מחקר על עופות דורסים. חברי רשות הטבע והגנים בישראל אמרו שהנשר נולד במרכז להרביית ציפורים בדרום ישראל וששחררו אותו לטבע לפני כמה שנים.

הישראלים לא השתמשו בציפורים לריגול, אבל זה מעניין לדעת איך אפשר להשתמש בחיות לריגול. אפשר לשלוח יונים עם מכתבים סודיים לבסיסים צבאיים, כמו שעשו במלחמת העולם השנייה. בשנות הששים, הצבא האמריקאי הכשיר דולפינים לשים מכשירי ריגול על ספינות אויב. במשך השנים, צבאות הצמידו מצלמות קטנות לחיות שונות כדי לראות קטעי וידאו של האויבים שלהם.

ריגול בעזרת בעלי חיים זה דבר מעניין, אבל הרבה אנשים חושבים שלא כדאי לערב חיות במלחמה. כדי לנצח במלחמה לא שווה להקריב את זיהום הטבע באלימות אנושית.

הגיבוש של כיתה ט'

תמר כהנא ותמר וולברג – כיתה ט'

בתחילת השנה, תלמידי הכיתה שלנו יצאו למחנה "גרין ליין". כשהגענו לשם, נפרדנו לקבוצות שונות והשתתפנו בפעולות בחבלים. שחקנו הרבה משחקים כדי להתקשר עם כל הילדים בכיתה שלנו, לבנות יחסים חדשים ולגבש את הכיתה. המשחקים האלה היו מאוד כיף כי היתה לנו, התלמידים הוותיקים, הזדמנות לדבר עם הילדים החדשים. אחרי זה, היתה לנו הפסקה לארוחת צהריים. בעצם, בזמן הזה אנחנו התגבשנו יותר מאשר בזמן ששיחקנו משחקים, כי אנחנו היינו יכולים לעשות מה שרצינו. הפעולה הבאה היתה שיחה. כל הבנות נפרדו מהבנים ודברנו על מה שאנחנו פחדנו ממנו ומה שהרגשנו על בית הספר התיכון. זה היה מרגיע לכל הבנות לדעת שכולן הרגישו אותו דבר, פחדו מדברים דומים ולא היינו לבד. אחרי כל השיחות, כולנו הלכנו להשתתף בישיבה ליד המדורה ואכלנו "סמורס". הדבר הכי יעיל ומעניין בפעולה הזו היה שהמורים ביקשו מכולם לשבת ליד מישהו שלא הכרנו לפני השנה הזו, וזה נתן לנו הזדמנות להכיר מישהו חדש.

הטיול הזה סלל את הדרך בשבילנו להכיר זה את זה, ולהתחיל את השנה באווירה טובה. בתחילת השנה אנחנו לא ממש דיברנו אחד עם השני. כל הילדים שהיו בבית ספר אחד בעבר, היו יושבים ביחד וכולם לא השתלבו. אחרי הטיול, עכשיו, אנחנו קבוצה אחת ולא מענין מאיפה כולם באו. לא משנה מה, יש מקום לכולם ליד השולחן בארוחת הצהריים וכולם הולכים ביחד מכיתה לכיתה.

היו פעולות נוספות שעזרו לנו להיות חברים. לדוגמה, בכיתה להיסטוריה השתתפנו בתרגיל יוגה וזה היה מאוד מצחיק לראות את כולם מנסים לעשות עמודים. לא היה לנו ניסיון, אז היינו צריכים לעזור אחד לשני. במצב אחר, קבוצות של ספורט כמו כדורגל או כדורסל עזרו לנו להכיר ילדים שאוהבים לעשות אותו דבר. גם, היו לנו אימונים לפני התחלת העונה והכרנו ילדים לפני שהלימודים בבית הספר התחילו.

כל הדברים האלה ביחד גרמו לנו להתגבש ולהיות כמו משפחה. אפילו אם בית ספר יכול להיות קשה, הדבר הכי טוב זה שאנחנו רואים את החברים שלנו כל יום בכיתה וזה גורם לנו להסתדר אחד עם השני. התלמידים בכיתה שלנו מחפשים את האנשים שהם מאוד אוהבים לבלות איתם, וכולם יכולים להיות באמת חברים טובים. אנחנו כבר מגובשים, אבל יש עוד הרבה אתגרים לפנינו ויש לנו עוד הרבה יותר ללמוד ביחד ככיתה. אנחנו מתרגשות לראות למה הכיתה שלנו תהפוך בעתיד.

האם אתה מחובר לרשת?

מעין מלמט - כיתה י'

ערכתי סקר בין תלמידי בית הספר ברק. רוב התלמידים בבית הספר שלנו אמרו שהם שייכים לרשת חברתית. בדיוק שמונים ושניים תלמידים אמרו שהם שייכים לרשת חברתית. כמה תלמידים בבית הספר אמרו שהם לא שייכים לרשת כי חבריהם לא "הרשו" להם להתחבר.

האתר הכי פופלרי, האתר שרוב התלמידים שייכים אליו הוא פייסבוק. בפייסבוק אנשים מכל העולם יכולים להתקשר עם אנשים אחרים, ולפעמים אנשים מתקשרים עם אנשים שהם לא פגשו בחיים שלהם. בין התלמידים שעשו את הסקר שבעים תלמידים אמרו שהם שייכים לרשת פייסבוק. התלמידים בברק גם ענו שהם שייכים לאתר אינסטגרם. ארבעים ואחד תלמידים אמרו שהם שייכים לאתר הזה. יש עוד אתר חברתי אחד, טוויטר, ושלושים ואחד תלמידים אמרו שהם שייכים לרשת הזאת. ארבעה תלמידים לא ענו על השאלה הזאת בכלל, ושמונה עשר תלמידים אמרו שיש להם חיבור לאתרים אחרים.

האנשים שלא שייכים לרשת חברתית אמרו שהם היו רוצים להשתייך, אבל ההורים שלהם לא רוצים שהם ישתמשו באתרים כמו פייסבוק, טוויטר, ואינסטגרם. וגם היו תלמידים שאמרו שהם בעצמם לא רצו להיות חברים ברשתות האלה. רק אחד מן הילדים לא ידע אם הוא רוצה להשתייך לרשת חברתית.

שאלתי אם התלמידים שמחוברים לרשת מצליחים לסיים את כל שעורי הבית כל יום. רוב התלמידים אמרו שברוב הפעמים הם יכולים לסיים את שעורי הבית. שלושים וששה תלמידים מתוך שמונים ושלושה תלמידים שהשתתפו בסקר אמרו שהם מצליחים לסיים את כל שעורי הבית. תשעה תלמידים אמרו שהם אף פעם לא מצליחים להשלים את כל שעורי הבית שיש להם כל יום. הם לא יכולים לסיים את שעורי הבית כי הם עסוקים בכל האתרים שהם מחוברים אליהם.

רוב התלמידים בבית ספר ברק אמרו שהם משתמשים באתרים לפחות שעה בכל לילה אפילו אם יש להם שעורי בית. עשרים וחמישה תלמידים אמרו שהם לא יכולים להתנתק מאתרים כמו פייסבוק וטוויטר. אחד עשר תלמידים אמרו שהם משתמשים באתרים בכל לילה והם לא יכולים להתנתק ולכן הם לא חושבים על שעורי הבית, וזה מעכב אותם אותם מעבודה ומלימודים.

לסיכום, למדתי מן הסקר שאתרים כמו פייסבוק, טוויטר ואינסטגרם מסיחים את דעתם של תלמידי בית ספר ברק מעשיית שעורי בית.

המנין המוקדם בברק

יוסף רודולר – כיתה י'

בכל שבוע, ביום שלישי, יום רביעי, ויום שישי נערך בבית הספר שלנו מנין בחדר האוכל שמתחיל בתפילה ב-7:45 ומסתיים לפני התחלת השיעור הראשון. המנין הוא סמל של האמונה של בית הספר ומקום בשביל התלמידים שרוצים להתפלל בבוקר. אבל אנחנו לא מקיימים מנין אמיתי, כי הרבה ימים אין לנו עשרה בני מצווה להתפלל ביחד. זה עצוב מאוד, כי הרבה מורים ותלמידים היו יכולים לעזור לנו לעשות מצווה חשובה בכל יום, אבל הם עוד לא החליטו לבוא למנין.

אני מקווה שהקהילה שלנו תוכל לעבוד ביחד כדי לתקן את הבעיה הזו. אם יש לכם דרך להגיע לבית ספר לפני 7:45, בבקשה, תגיעו לחדר האוכל ובואו להתפלל אתנו. גם אם אתם מגיעים לבית הספר אחרי 7:45, אתם עדיין יכולים לעזור כדי שאנחנו נוכל להתפלל קדיש יתום עם מנין. תלמידי סליגמן: אם אתם מגיעים למנין שלנו לפני התחלת הלימודים, אתם יכולים לקבל שיעור חופשי בזמן התפילה הרגיל שלכם (אחרי השיעור הראשון). כך, כולם זוכים: יהיה לנו מנין יומי ואתם יכולים גם לעשות מצווה גדולה וגם לסיים את שיעורי הבית שלכם!

בבקשה, אם אתה יכול לעזור לנו, תבחר יום אחד בשבוע לבוא ולהשתתף במנין. כולם יכולים לבוא, לא רק בני מצווה. תלמידים ומורים, תעזרו לקהילה שלנו, בבקשה.

חדשות העולם

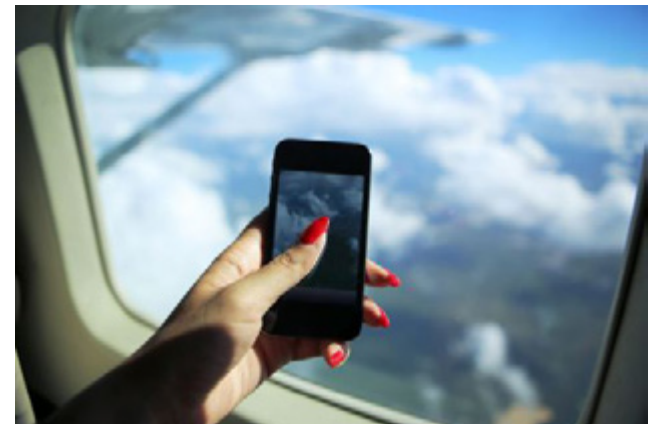
מטוסים ופלפונים: מה חדש?

שמואל המרמש – כיתה י"א

שלוש וברוכים הבאים לאל על. בבקשה לכבות את הפלפונים עד שאנחנו נוחתים בתל אביב. גם בבקשה לכבות את כל המכשירים האלקטרוניים עד שהטייס יכבה את הסימן לחגירת חגורות בטיחות. כמה פעמים אנחנו היינו צריכים לשמוע את זה בזמן שאנחנו טסנו?

נו! יש חדשות טובות! ה FAA אמר באוקטובר שבטיסות בארצות הברית, הנוסעים יכולים להשתמש במכשירים אלקטרוניים במשך כל הטיסה, אפילו בזמן ההמראה והנחיתה! אבל הנוסעים לא יכולים להשתמש בפלפונים שלהם בזמן הטיסה. חברות התעופה עדיין צריכות להראות שאין בעיה עם המכשירים של המטוס. הן גם יכולות לאמר שהן לא מסכימות שהנוסעים ישתמשו באביזרים האלקטרוניים שלהם.

הפלפונים הם יותר מסובכים. הבעיה עם פלפונים זה עם ה FCC ולא עם ה FAA. בשנת 1991 ה FCC אמר שנוסעים לא יכולים להשתמש בפלפונים באוויר מכיוון שזה מפריע לתקשורת עם צוות הקרקע. אבל, בכל הזמן הזה, נוסעים היו יכולים להשתמש בפלפונים אחרי שהם נחתו, עוד לפני שהם הגיעו לשער. עכשיו הם לא רוצים לשנות את זה בארצות הברית. בעיה נוספת היא שהנוסעים אוהבים את השקט במטוסים, וזה לא יהיה נעים להם אם כולם ישתמשו בפלפונים שלהם וידברו בקול רם במשך כל הטיסה. אז מה חדש? השנה, הנוסעים במטוסים יוכלו להשתמש באביזרים אלקטרוניים במטוסים במשך כל הטיסה, אבל עוד לא בפלפונים. טיסה נעימה!

אריאל שרון: 1928-2014

דן כהנא - כיתה י"א

ב-11 בינואר 2014, ישראל איבדה את אחד המנהיגים הכי חשובים, והכי משמעותיים בהיסטוריה שלה, אריאל שרון. שרון לחם או היה מפקד בכל מלחמה ישראלית מאז מלחמת השחרור, עד מלחמת לבנון הראשונה. הוא היה חייל מצויין וגנרל אפילו יותר טוב. הרבה ישראלים חושבים עליו כאיש שהוביל את ישראל לנצחון במלחמת יום הכיפורים. אחרי קריירה צבאית מזהירה, אריאל שרון נכנס לפוליטיקה ושרת כראש ממשלה ושר הבטחון בממשלת ישראל.

אריאל שרון היה דמות מאוד שנויה במחלוקת לאורך כל הקריירה שלו, והיו לו, כמו לכל מנהיג פוליטי, מעלות וחסרונות. למרות זאת, אנחנו יכולים לזכור את אריאל שרון כמנהיג החזק וכאיש שהיה מוכן לעשות את הכל לטובת מדינת ישראל.

דן כהנא - כיתה י"א

נלסון מנדלה וישראל

מאז מותו של נלסון מנדלה בדצמבר 2013, העולם מהלל את חייו של המנהיג הדרום אפריקאי. בחדשות ובטכסי זיכרון, מציינים את מנדלה כאחד האנשים הכי חשובים במאה העשרים. גם בישראל שיבחו את אישיותו של מנדלה, אבל כשמסתכלים יותר קרוב על ההיסטוריה והיחסים בין ישראל ודרום אפריקה, לא הכל שחור ולבן...

למרות התמיכה של ישראל בדרום אפריקה, ישראל היתה נגד האפרטהייד, לפחות בציבור. ב-1961 ישראל הצביעה בא"ם בביקורת על הנאום של אריק לו שתמך באפרטהייד, וב-1963 ישראל הוציאה את השגריר שלה מדרום אפריקה.

ב-1991 ארבעה ימים אחרי שארצות הברית הפסיקה את הקשרים הדיפלומטיים שלה עם דרום אפריקה, גם ישראל ניתקה את היחסים בין המדינות. ישראל התחילה את היחסים מחדש אחרי שנלסון מנדלה נהיה נשיא המדינה.

ב-1999 נלסון מנדלה ביקר בישראל, ופגש שם מנהיגים ישראלים וגם פלסטיניים. מנדלה ביקר בשטחים ביהודה ושומרון, ותמך ברעיון של מדינה פלסטינית נפרדת. מנדלה גם דיבר על היחסים בין ישראל ומשטר האפרטהייד, ואמר שלמרות שישראל שיתפה פעולה עם משטר האפרטהייד, ישראל לא שיתפה פעולה בזוועות שהמשטר ביצע.

עכשו, אחרי מותו של נלסון מנדלה, ישראל זוכרת את המנהיג כגיבור, אבל אנחנו צריכים לזכור שלא תמיד זה היה ככה. אנחנו לא יכולים להכחיש את העובדה שלישראל היו יחסים מאוד טובים ומאוד חשובים עם משטר האפרטהייד, ושישראל עזרה למשטר הזה להישאר בשלטון. מה שאנחנו כן יכולים לעשות, זה לזכור את החיים המדהימים של נלסון מנדלה ולא לשכוח שלמרות שאנחנו אוהבים את ישראל, אנחנו לא צריכים להסכים, ולתמוך בכל דבר שממשלת ישראל בזמן זה או אחר, עשתה.

היחסים בין ישראל ודרום אפריקה התחילו ב-1947 כשדרום אפריקה הצביעה בעד תכנית החלוקה של האו"ם. ב-1948, תשעה ימים אחרי שמדינת ישראל הכריזה על עצמאות, דרום אפריקה הכירה במדינה היהודית. היא היתה רק המדינה השביעית שעשתה כך. למרות ההכרה המוקדמת של דרום אפריקה בישראל, והתמיכה של דרום אפריקה בציונות, יחסים קרובים בין שתי המדינות התחילו רק אחרי מלחמת ששת הימים.

אחרי מלחמת ששת הימים בישראל, מדינות מתפתחות באפריקה התרחקו מישראל בגלל ה"כיבוש" של יהודה ושומרון, עזה, וסיני. לכן היא פנתה לדרום אפריקה כבת הברית הכי חשובה שלה ביבשת. תוך עשר שנים ישראל ומשטר האפרטהייד בדרום אפריקה נהיו לבני ברית מאוד חשובים אחד לשני באופן כלכלי, צבאי, ואסטרטגי. ישראל גם נהיתה לספקית נשק הכי חשובה למשטר האפרטהייד. ב-1975 ישראל ודרום אפריקה חתמו על הסכם שתוף פעולה מוגבר בין שתי המדינות, וב-1976 ראש ממשלת דרום אפריקה ביקר בישראל להפגש עם ראש ממשלת ישראל, יצחק שמיר. היחסים בין ישראל ודרום אפריקה היו כל כך חשובים שישראל סיפקה למשטר האפרטהייד את הטכנולוגיה הצבאית הכי חדישה, וב-1981 דרום אפריקה נהיתה המדינה הראשונה שהשתמשה במל"טים (מטוס ללא טייס) במלחמה.

שיתוף הפעולה הכי רציני בין ישראל ודרום אפריקה, שהרבה ביקורת נשמעה בגללו, היה בקשר לנשק גרעיני. לפי

אולימפיאדת החורף בסוצ'י

בנג'י יפה – כיתה י'

הוא צריך לשתוק ולשמור על היחסים הטובים עם וולאדימיר פוטין, הנשיא של רוסיה?

בשבוע לפני שהאולימפיאדה תתחיל, מאד מסוכן לנסוע לרוסיה מפני שקבוצת טרוריסטים אמרה שהם רוצים לערוך פיגוע בסוצ'י. משרד הביטחון של אמריקה ביקש מאנשים להימנע מלבוש בגדים עם דגלי אמריקה. כמה אנשים דיברו על הסכנה הזאת. מיכאל מורל, כתב של CBS על חדשות ביטחון, חושב שבשנה הזאת, תתקיים האולימפיאדה הכי מסוכנת בהיסטוריה של האולימפיאדות. למרות הדעה הזאת, הוא חושב שאמריקאים שרצו לנסוע לסוצ'י עדיין צריכים לנסוע. הם רק צריכים להיזהר ולהיות דרוכים. גם, הוא אמר שהמקומות המסוכנים ביותר לא יהיו בסוצ'י בגלל ארבעים אלף אנשי ביטחון שנמצאים שם, אלא הם יהיו במקומות שמחוץ מסוצ'י.

מיכאל מקאל, חבר בוועדת הביטחון, מסכים עם מורל, שאומר שעדיין צריכים לנסוע לרוסיה אף על פי שיש איומי טרור. הדבר שהטרוריסטים רוצים זה שאמריקאים יהיו מפוחדים וימנעו מלראות את האולימפיאדה. אם לא נוסעים לסוצ'י בגללם, הטרוריסטים משיגים את מה שהם רוצים.

המאמר מבוסס על אתר החדשות של ה-CBS.

אילמים

הדר ראם – כיתה י"א

יושבים כאן, מתרחקים מן האמת טובעים כאן, כי שום דבר לא נשאר בולעים תא שקרים, עם חיוכים על פנינו

אבל כולנו מרגישים אותה רוח קלילה, אוורירית מרחפת מבעד הדלת מתחננת שאחד מאיתנו יסיים את האימה. אך אף אחד לא זז, לא, אף אחד לא מרים יד

בגלל הרעל הכרוך סביב צווארנו הוא לא מרשה לנו לנשום וכל אחד ואחת מאיתנו נהרג, בוכה וצועק.

אנחנו חושבים לעצמנו ויודעים שהיום יגיע אנחנו נשרוד – אנחנו נזכה בכוח ובאומץ להלחם עד מותם

אבל עד אז, ניתן להם להרוס את נשמותינו וניתן להם לנצח.

תמימות

אריאל קולטון-פרום- כיתה י'

שוכבת בשמש שותה איזה משקה קריר ונעים. תסתכלי מן המרפסת אל הנוף למטה שם ברחוב זורם אדום אדום איזה צבע יפה.

נוער

אריאל קולטון-פרום- כיתה י'

בשדות רצים

ובשדות משחקים

בשדות שוכבים

ובם מתנשקים

או פשוט מדברים

אחד עם השני

תנו להם לשכב

אך הם עייפים

הם עוד לא יודעים

שלבסוף

בשדות ישכבו לתמיד.

שעשועון

#מעט לעת

תנו הש-טגיים לתמונות האלה

#עברית

#סוג

#יולו

#

#

#